

РАВЕНСТВО МЕЖДУ МЪЖЕТЕ И ЖЕНИТЕ

Равенството между жените и мъжете е една от целите на Европейския съюз. С течение на времето законодателството, съдебната практика и измененията в Договорите спомогнаха за засилването на този принцип и неговото прилагане в ЕС. Европейският парламент винаги е бил ревностен защитник на принципа на равенство между мъжете и жените.

ПРАВНО ОСНОВАНИЕ

Принципът, съгласно който мъжете и жените следва да получават равно заплащане за равен труд, е заложен в европейските договори от 1957 г. насам (понастоящем: член 157 от Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС)). Освен това член 153 от ДФЕС позволява на ЕС да действа в по-широката сфера на равните възможности и равното третиране в областта на заетостта и труда, а в тази рамка член 157 от ДФЕС позволява положителни действия с цел овластяване на жените. Също така член 19 от ДФЕС дава възможност за приемане на законодателство, насочено към борба с всички форми на дискриминация, включително на основата на пола. На основание членове 79 и 83 от ДФЕС е прието законодателство срещу трафика на хора, по-специално на жени и деца, а програмата „Права, равенство и гражданство“ финансира, наред с другото, мерки, допринасящи за премахването на насилието срещу жени, въз основа на член 168 от ДФЕС.

ЦЕЛИ

Европейският съюз се основава на набор от ценности, включително равенството, и насърчава равенството между мъжете и жените (член 2 и член 3, параграф 3 от Договора за Европейския съюз (ДЕС)). Тези цели са залегнали и в член 21 от Хартата на основните права. В допълнение, член 8 от ДФЕС възлага на Съюза задачата във всички свои дейности да премахва неравенствата и да насърчава равенството между мъжете и жените (тази концепция е известна също като „интегриране на принципа на равенство между половете“). В декларация № 19, приложена към Заключителния акт на Междуправителствената конференция, която прие Договора от Лисабон, Съюзът и държавите членки се ангажираха „да се [борят] с всички форми на домашно насилие [...], да предотвратяват и наказват тези престъпни деяния, както и да подкрепят и защитават жертвите“.

ПОСТИЖЕНИЯ

А. Основно законодателство

Законодателството на ЕС, прието в по-голямата си част чрез обикновената законодателна процедура, включва:

- Директива 79/7/ЕИО на Съвета от 19 декември 1978 г. относно постепенното прилагане на принципа на равното третиране на мъжете и жените в сферата на социалното осигуряване;
- Директива 92/85/ЕИО на Съвета от 19 октомври 1992 г. за въвеждане на мерки за насърчаване подобряването на безопасността и здравето по време на работа на бременни работнички и на работнички родилки или кърмачки;
- Директива 2004/113/ЕО на Съвета от 13 декември 2004 г. относно прилагане на принципа на равното третиране на мъжете и жените по отношение на достъпа до стоки и услуги и предоставянето на стоки и услуги;
- През 2006 г. редица законодателни актове бяха отменени и заменени с Директива 2006/54/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 5 юли 2006 г.^[1] за прилагането на принципа на равните възможности и равното третиране на мъжете и жените в областта на заетостта и професиите (преработена). В тази директива се дефинират пряката и непряката дискриминация, тормозът и сексуалният тормоз. Тя също така насърчава работодателите да предприемат превантивни мерки за борба срещу сексуалния тормоз, засилва санкциите за дискриминация и предвижда създаване в държавите членки на органи, които да отговарят за насърчаване на равното третиране на жените и мъжете. Понастоящем Парламентът се стреми към преразглеждане на тази директива по отношение на разпоредбите относно равното заплащане^[2] и е приел доклад за прилагането ѝ на основата на няколко проучвания, възложени от Службата на ЕП за парламентарни изследвания;
- Директива 2010/18/ЕС на Съвета от 8 март 2010 г. за прилагане на ревизираното рамково споразумение за родителския отпуск, сключено между Конфедерацията на европейския бизнес (BUSINESSEUROPE), Европейската асоциация на занаятите и малките и средните предприятия (UEAPME), Европейския център на предприятията с държавно участие и на предприятията от общ икономически интерес (СЕЕР) и Европейската конфедерация на профсъюзите (ETUC), и за отмяна на Директива 96/34/ЕО;
- Директива 2010/41/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 7 юли 2010 г. за прилагане на принципа на равно третиране на мъжете и жените, които

[1]С преработената директива се отменя също така Директива 76/2007/ЕИО, изменена с Директива 2002/73/ЕО.

[2]Вж. Резолюция на Европейския парламент от 24 май 2012 г. с препоръки към Комисията относно прилагането на принципа за равно заплащане на мъжете и жените за равен труд или за труд с равна стойност – ОВ С 264Е, 13.9.2013 г., стр. 75.

извършват дейности в качеството на самостоятелно заети лица, и за отмяна на Директива 86/613/ЕИО на Съвета;

- Директива 2011/36/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 5 април 2011 г. относно предотвратяването и борбата с трафика на хора и защитата на жертвите от него и за замяна на Рамково решение 2002/629/ПВР на Съвета. Тази директива предвижда сближаване на санкциите за трафик на хора в рамките на държавите членки, както и мерки за подкрепа на жертвите, и също така призовава държавите членки да „[разгледат] възможността за предприемане на мерки за криминализиране на ползването на услуги, които са предмет на експлоатация [...] със знанието, че лицето е жертва на [трафик на хора]“ с цел възпиране на търсенето; с нея също така се създава постът Европейски координатор за борба с трафика;
- Директива 2011/99/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 13 декември 2011 г. относно европейската заповед за защита, която има за цел „да се защити дадено лице от престъпно деяние на друго лице, което може да постави в опасност неговия живот, физическа или психическа неприкосновеност, достойнство, лична свобода или сексуална неприкосновеност“ и дава възможност на компетентен орган в друга държава членка да продължи защитата на лицето на територията на тази друга държава членка; действието на тази директива е засилено посредством Регламент (ЕС) № 12/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 12 юни 2013 г. относно взаимното признаване на мерки за осигуряване на защита по граждански дела, с които се гарантира признаването на такива мерки в целия ЕС;
- Директива 2012/29/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 25 октомври 2012 г. за установяване на минимални стандарти за правата, подкрепата и защитата на жертвите на престъпления и за замяна на Рамково решение 2001/220/ПВР на Съвета.

Б. Напредък, отбелязан в съдебната практика на Съда на Европейския съюз
Съдът на Европейския съюз изигра важна роля в насърчаването на равенството между мъжете и жените. Най-важните съдебни решения са следните:

- Решение по делото Defrenne II от 8 април 1976 г. (Дело 43/75): Съдът признава прякото действие на принципа на равното заплащане за мъжете и жените и постановява, че този принцип е приложим не само към действията на публичните органи, но и към всички споразумения, чиято цел е колективно регламентиране на наемния труд;
- Решение по делото Wilka от 13 май 1986 г. (Дело C-170/84): Съдът постановява, че мярка, която изключва работници на непълно работно време от професионална пенсионна схема, представлява „косвена дискриминация“ и следователно противоречи на предишния член 119 от Договора за ЕИО, ако засяга далеч по-голям брой жени, отколкото мъже, освен ако може да се докаже, че изключването се основава на обективно обосновани фактори, които нямат връзка с дискриминацията по пол;

- Решение по делото *Barber* от 17 май 1990 г. (Дело C-262/88): Съдът постановява, че всички форми на професионална пенсия представляват възнаграждение по смисъла на предишния член 119 и че следователно към тях се прилага принципът на равното третиране. Съдът постановява, че мъжете следва да имат възможност да упражняват пенсионните си права или правата за наследствена пенсия на същата възраст, както техните колеги жени;
- Решение по делото *Marschall* от 11 ноември 1997 г. (Дело C-409/95): Съдът постановява, че законодателството на Общността не изключва национално правило, което изисква в сектори, в които работят по-малко жени, отколкото мъже, да се даде предимство при повишаване на жените кандидати („положителна дискриминация“), при условие че предимството не е автоматично и се гарантира оценяване на мъжете кандидати, без те да бъдат априори изключвани;
- Решение по делото *Test-Achats* от 1 март 2011 г. (Дело C-236/09): Съдът постановява недействителността на член 5, параграф 2 от Директива 2004/113/ЕО на Съвета поради противоречието му с принципа на равното третиране на мъжете и жените по отношение на достъпа до стоки и услуги и предоставянето им. Вследствие на това за мъжете и жените трябва да се прилага една и съща система за актюерските изчисления при определянето на премиите и добавките за осигурителни цели;
- Решение по делата *Korwin-Mikke* от 31 май 2018 г. (дела T-770/16 и T-352/17): Съдът се произнася в полза на отмяната на санкциите, наложени на [Януш Корвин-Мике, полски член на ЕП от крайната десница](#), от Европейския парламент относно редица спорни коментари, направени на пленарно заседание. В своето решение Съдът постановява, че свободата на изразяване на мнение представлява основно право, което трябва да бъде защитено, но че Европейският парламент може, съгласно Правилника си за дейността, да санкционира членове на ЕП само ако техните коментари „засягат нормалното функциониране на Парламента или представляват сериозна опасност за обществото, като например призови към насилие или расова ненавист“. В този контекст Правилникът за дейността беше наскоро изменен. Кодексът за уместно поведение на членовете на Европейския парламент при изпълнението на техните служебни задължения беше приет от Бюрото на 2 юли 2018 г. като приложение към новия Правилник за дейността.

В. Последни развития

По-долу са представени най-новите действия на ЕС в областта на равенството между мъжете и жените.

1. Многогодишна финансова рамка (МФР 2014-2020) и програма „Права, равенство и гражданство“

Програмата „Права, равенство и гражданство“ финансира проекти, насочени към постигане на равенство между половете и прекратяване на насилието срещу жените (Регламент (ЕС) № 1381/2013 за създаване на програма „Права,

равенство и гражданство“ за периода 2014 – 2020 година). Заедно с програмата „Правосъдие“ (Регламент (ЕС) № 1382/2013) за нея са отделени 15 686 милиона евро до 2020 г. (Регламент за МФР, 1311/2013), като тя обединява шест програми от финансовия период 2007-2013 г., сред които програмата „[Дафне III](#)“ (Решение № 779/2007/ЕО) и двата раздела „Борба срещу дискриминацията и многообразие“ и „Равенство между половете“ на [Програмата за заетост и социална солидарност](#) („ПРОГРЕС“) (Решение № 1672/2006/ЕО).

В приложението към Регламент (ЕС) № 1381/2013 се посочва, че насърчаването на равенството между половете ще се финансира заедно с други мерки за борба с дискриминацията в рамките на група 1, за която са заделени 57% от финансовите средства. Борбата с насилието над жени е включена в група 2, която е получила 43% от общия финансов пакет на програмата.

За 2019 г. бюджетните кредити за поети задължения по бюджетен ред 33 02 02 (Насърчаване на недопускането на дискриминация и на равенството) са в размер на 37 262 000 EUR, което представлява нарастване на плащанията в сравнение с 2015 г., 2016 г., 2017 г. и 2018 г. и означава, че изпълнението на тази програма бележи напредък. Освен това за бюджетен ред 33 02 01 (Осигуряване на защитата на правата и предоставяне на гражданите на възможност за действие) са заделени 27 164 000 EUR, за да се допринесе, наред с другите цели, за борба и защита срещу всички форми на насилие срещу жени. Тези данни представляват също така увеличение в сравнение с отпуснатите за 2018 г. средства.

В проучване, публикувано през есента на 2016 г. по искане на комисията по правата на жените и равенството между половете (FEMM) в Европейския парламент, се представя преглед на бюджета на ЕС, изразходван за мерки, свързани с равенството между половете^[3] в избрани държави членки.

2. Европейски институт за равенство между половете (EIGE)

През декември 2006 г. Европейският парламент и Съветът създадоха Европейски институт за равенство между половете (EIGE), със седалище във Вилнюс, Литва, чиято главна цел е да подпомага и засилва насърчаването на равенството между половете, включително интегрирането на принципа на равенство между половете във всички политики на ЕС и всички национални политики. Този институт също така се бори срещу дискриминацията, основана на пола, и повишава осведомеността относно равенството между половете, като оказва техническо съдействие на институциите на ЕС посредством събиране, анализ и разпространение на данни и методологични инструменти (вж. онлайн Центъра за ресурси и документация на EIGE: <http://eige.europa.eu/content/rdc>).

3. Председателство на мрежата на агенциите в областта на правосъдието и вътрешните работи (ПВР), изпълнявано от EIGE

През 2018 г. EIGE пое председателството на мрежата на агенциите в областта на правосъдието и вътрешните работи (ПВР). Мрежата беше създадена през 2006 г. и се състои от девет агенции на ЕС, работещи по редица въпроси, свързани с правосъдието и сигурността, като миграцията и управлението на границите,

[3][http://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2016/571393/IPOL_STU\(2016\)571393_EN.pdf](http://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2016/571393/IPOL_STU(2016)571393_EN.pdf)

борбата с трафика на наркотици, организираната престъпност и трафика на хора, правата на човека и основните права, както и равенството между половете. През 2018 г. в рамките на мрежата беше разгледано въздействието на цифровизацията в съответните области на дейност на агенциите, като беше поставен специален акцент върху различните начини, по които технологията засяга младите жени и мъже. Резултатите от това изследване показват как агенциите могат да спомогнат за премахване на рисковете, за гарантиране на сигурността и за насърчаване на равенството в Европа. Окончателният доклад и констатациите на мрежата за 2018 г. бяха представени на заседанието на комисията FEMM през март 2019 г. и са на разположение онлайн (<https://eige.europa.eu/publications/eu-justice-and-home-affairs-agencies-cooperation-2018-final-report>).

4. Харта на жените и стратегически ангажимент за равенство между половете за периода 2016 – 2019 г.

На 5 март 2010 г. Комисията прие Хартата на жените с цел насърчаване в по-силна степен на равенството между жените и мъжете в Европа и в целия свят^[4].

През декември 2015 г. Комисията публикува [Стратегически ангажимент за равенство между половете за периода 2016-2019 г.](#)^[5] като последващи действия и продължение по отношение на стратегията за равенство между мъжете и жените на Комисията (2010-2015 г.)^[6].

В стратегическия ангажимент се потвърждават отново следните пет приоритетни области:

- [Засилване на участието на жените на пазара на труда и еднаква степен на икономическа независимост;](#)
- [Намаляване на различията във възнаграждението, доходите и пенсиите на мъжете и жените като начин за борба с бедността сред жените;](#)
- [Насърчаване на равенството между мъжете и жените в процеса на вземане на решения;](#)
- [Борба срещу свързаното с пола насилие и защита и подкрепа за жертвите;](#)
- [Насърчаване на равенството между половете и утвърждаване на правата на жените по цял свят.](#)

5. План за действие относно равенството между половете за периода 2016 – 2020 г.

На 26 октомври 2015 г. Съветът прие „План за действие в областта на равенството между половете за периода 2016 – 2020 г.“^[7] въз основа на съвместния

[4]<http://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=URISERV:em0033>

[5]Работен документ на Комисията – Стратегически ангажимент за равенство между половете за периода 2016 – 2019 г. (SWD(2015)0278).

[6]Разглеждането на следващата стратегия започна през септември 2014 г. със семинар, озаглавен „Новата стратегия за равенство между половете през периода след 2016 г.“, с който беше поставено началото на подготовката на доклада по собствена инициатива на комисията FEMM, довел до приемането на резолюцията на Европейския парламент от 9 юни 2015 г. относно стратегията на ЕС за равенство между жените и мъжете за периода след 2015 г. (ОВ С 407, 4.11.2016 г., стр. 2). Докладите, изнесени на семинара, са достъпни на уебсайта на Европейския парламент.

[7]Заклучения на Съвета относно Плана за действие в областта на равенството между половете за периода 2016 – 2020 г., 26 октомври 2016 г.

работен документ на Комисията и на Европейската служба за външна дейност (ЕСВД) относно „Равенството между половете и овластяването на жените: преобразяване на живота на момичетата и жените посредством външните отношения на ЕС за периода 2016 – -2020 г.[8]“. В новия план за действие в областта на равенството между половете се подчертава, че „е необходимо всички човешки права и основни свободи на жените и момичетата да се реализират напълно и да бъдат упражнявани цялостно и равностойно и да се постигне равенство между половете и овластяване на жените и момичетата“.

6. Цели за устойчиво развитие

Общото събрание на ООН прие на 25 септември 2015 г. резолюция относно програмата за развитие за периода след 2015 г. „Да преобразим света: програма до 2030 г. за устойчиво развитие“[9]. Програмата до 2030 г. се състои от 17 цели за устойчиво развитие (ЦУР) и други 169 цели и влезе в сила на 1 януари 2016 г. Целите за устойчиво развитие са изградени върху Целите на хилядолетието за развитие (ЦХР). При все това, за разлика от ЦХР, които са предназначени само за действия в развиващите се държави, ЦУР ще важат за всички страни. ЦУР 5 „Постигане на равенство между половете и овластяване на всички жени и момичета“ съдържа пет отделни цели.

7. Присъединяване на ЕС към Конвенцията на Съвета на Европа за превенция и борба с насилието над жени и домашното насилие (Конвенцията от Истанбул)

Конвенцията на Съвета на Европа за превенция и борба с насилието над жени и домашното насилие (Конвенцията от Истанбул), която влезе в сила през 2014 г., е първият правно обвързващ международен инструмент за превенция и борба с насилието срещу жените и момичетата на международно равнище. Тя установява цялостна рамка от правни и политически мерки за предотвратяване на такова насилие, оказване на подкрепа на жертвите и наказване на извършителите. Към ноември 2017 г. е подписана от всички държави – членки на ЕС, и към март 2018 г. е ратифицирана от 17 от тях (Австрия, Белгия, Кипър, Дания, Естония, Финландия, Франция, Германия, Италия, Малта, Нидерландия, Полша, Португалия, Румъния, Словения, Испания и Швеция). Конвенцията предвижда също така присъединяването към нея на ЕС в рамките на неговите правомощия.

През октомври 2015 г. Европейската комисия публикува пътна карта относно възможното присъединяване на ЕС към Конвенцията от Истанбул, а пътната карта беше последвана през март 2016 г. от две предложения за решения на Съвета, едното относно подписването, а другото относно сключването (ратифицирането) от името на Европейския съюз на Конвенцията от Истанбул.

След разискванията в Съвета беше решено проектът на решение относно подписването на Конвенцията да бъде разделен на две решения, едното от които по отношение на съдебното сътрудничество по наказателноправни въпроси, а другото по отношение на правото на убежище и забраната за връщане. Тези две решения на Съвета бяха приети през май 2017 г., след което членът на Комисията, отговарящ за въпросите на правосъдието, потребителите и равнопоставеността

[8]21.9.2015, SWD(2015) 0182.

[9]Резолюция 70/1, приета от Общото събрание на ООН на 25 септември 2015 г.

между половете, Вера Йоурова подписа Конвенцията от Истанбул от името на Европейския съюз на 13 юни 2017 г.

Подписването е първата стъпка в процеса на присъединяване на ЕС към Конвенцията. Присъединяването понастоящем изисква приемането на решенията на Съвета относно сключването на Конвенцията. На равнището на Съвета рамката за обсъжданията на законодателните предложения е работната група „Основни права, граждански права и свободно движение на хора“ (FREMP – Междунституционално досие [2016/0063 \(NLE\)](#)), чиито обсъждания понастоящем са съсредоточени върху кодекс за поведение, определящ начина, по който ЕС и неговите държави членки ще си сътрудничат за прилагането на Конвенцията.

Финализирането на присъединяването към Конвенцията изисква одобрението на Европейския парламент

РОЛЯТА НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ

Европейският парламент играе съществена роля в подкрепата на политиката за равни възможности, най-вече чрез своята комисия по правата на жените и равенството между половете (FEMM). В областта на равното третиране на пазара на труда Парламентът действа въз основа на обикновената законодателна процедура (съвместно вземане на решения), например по отношение на:

- предложението за директива за подобряване на баланса между половете сред директорите без изпълнителни функции на дружествата, допуснати до борсова търговия, и свързани с това мерки ([COM\(2012\)0614](#)) (вж. позицията на Парламента на първо четене, приета в края на 2013 г.)^[10];
- преразглеждането на Директива 92/85/ЕИО (вж. по-горе); на първо четене^[11] Парламентът настоя за по-дълъг срок на платен в пълен размер отпуск по майчинство, а именно 20 седмици^[12]. Тъй като не беше постигнато съгласие между Парламента и Съвета относно предложението на Комисията, Комисията оттегли предложението и го замени с пътна карта за инициативата „Ново начало за справяне с предизвикателствата по постигането на равновесие между професионалния и личния живот, пред които са изправени работещите семейства“^[13].

[10] Законодателна резолюция на Европейския парламент от 20 ноември 2013 г. относно предложението за директива на Европейския парламент и на Съвета за подобряване на баланса между половете сред директорите без изпълнителни функции на дружествата, допуснати до борсова търговия, и свързани с това мерки – ОВ С 436, 24.11.2016 г., стр. 225;

[11] Законодателна резолюция на Европейския парламент от 30 октомври 2010 г. относно предложението за директива на Европейския парламент и на Съвета за изменение на Директива 92/85/ЕИО на Съвета за въвеждане на мерки за насърчаване подобряването на безопасността и здравето по време на работа на бременни работнички и на работнички родилки или кърмачки – ОВ С 70Е, 8.3.2012 г., стр. 162.

[12] За сравнителен анализ на правните разпоредби на държавите членки може да се види докладът на тематичния отдел на Европейския парламент „Граждански права и конституционни въпроси“, озаглавен „Отпуск по майчинство, отпуск по бащинство и родителски отпуск: данни, свързани с продължителността и размера на помощите в Европейския съюз“, който е публикуван през 2015 г. и до него е предоставен достъп на уебсайта на Европейския парламент.

[13] http://ec.europa.eu/smart-regulation/roadmaps/docs/2015_just_012_new_initiative_replacing_maternity_leave_directive_bg.pdf

Освен това Парламентът допринася за цялостното развитие на политиката в областта на равенството между половете чрез доклади по собствена инициатива и чрез привличане на вниманието на други институции към специфични проблеми, включително:

- борбата с насилието над жени – чрез приемане на законодателен доклад по собствена инициатива с искане за законодателна инициатива от страна на Комисията въз основа на член 84 от ДФЕС относно насърчаването и подкрепата на действията на държавите членки в областта на превенцията на насилието над жени и момичета; тази резолюция съдържа редица препоръки^[14] и комисията FEMM създаде специална работна група с оглед на последващите действия по тази резолюция;
- Международният ден на жената през 2019 г. постави акцент върху силата на жените в политиката. Избраната тема е централна за правата на жените, тъй като определя възможностите на жените да участват във и да вземат решения относно колективното управление на нашите общества. Равенството между жените и мъжете е една от целите на Европейския съюз. С течение на времето законодателството, съдебната практика и измененията в Договорите спомогнаха за засилването на този принцип и неговото прилагане в ЕС. Европейският парламент винаги е бил активен защитник на равенството между половете и това събитие подчертава значението на присъствието на жените в политиката, особено в рамките на предстоящите избори за Европейски парламент;
- Препоръка на Европейския парламент до Съвета относно приоритетите на ЕС за 62-рата сесия на Комисията на ООН за положението на жените, в която се призовава за овластяване на жените в селските райони и за достъп на жените до медиите и информационните и комуникационните технологии, както и за въздействието им върху и употребата им като инструмент за позначаема роля на жените^[15]. Делегация на комисията FEMM присъства на сесията на Комисията на ООН за положението на жените през март 2018 г.

Парламентът също така се стреми към интегриране на принципа на равенство между половете в работата на всички негови комисии^[16]. За тази цел бяха създадени две мрежи във връзка с интегрирането на принципа на равенство между половете, които се координират от комисията FEMM. Мрежата на председателите и заместник-председателите на комисии по въпросите на интегрирането на принципа на равенство между половете обединява членове на ЕП, които подкрепят въвеждането на измерението на пола в работата на съответните им комисии. Те получават подкрепа от мрежа на администраторите по въпросите на интегрирането на принципа на равенство между половете в секретариата на всяка комисия. Групата на високо равнище по въпросите

[14]Резолюция на Европейския парламент от 25 февруари 2014 г., съдържаща препоръки към Комисията относно борбата с насилието над жени – ОJ С 285, 29.8.2017 г., стр. 2.

[15]Препоръка на Европейския парламент от 1 март 2018 г. до Съвета относно приоритетите на ЕС за 62-рата сесия на Комисията на ООН за положението на жените – ОВ С 129, 5.4.2019 г., стр. 58.

[16]Резолюция от 13 март 2003 г. относно интегрирането на принципа за равенство между половете в дейността на Европейския парламент – ОВ С 61 Е, 10.3.2004 г., стр. 384.

на равенството между половете насърчава обучението и повишаването на осведомеността относно интегрирането на принципа на равенство между половете сред служителите на Европейския парламент и политическите групи.

Martina Schonard
04/2019

